

Nr 31.

Av herr **Bondeson m. fl.**, om ändring i kommunalskattelagens bestämmelser beträffande jordbrukares taxering.

I första särskilda utskottets vid 1927 års riksdag utlåtande nr 1 uttalas i anslutning till förslaget till 23 § i kommunalskattelagen bl. a., att utskottet i avvaktan på viss utredning framhölle önskvärdheten av att taxeringsmyndigheterna ej skulle bryta med dåvarande praxis att jordbrukarna medgäves taxering efter bokföringsmässiga grunder, om bl. a. ordnad bokföring funnes med vinst- och förlustkonto. Ehuru vad utskottet sålunda uttalade beaktats i ett par utslag av regeringsrätten, synas dock de lägre taxeringsmyndigheterna icke känna sig bundna härav. Anledning härtill torde delvis få sökas däri, att dessa taxeringsmyndigheter, särskilt då taxeringsnämnderna, förklarligt nog icke känna till utslagen från regeringsrätten eller också möjligen tveka inför godtagandet av principen på grund av svårigheten att bedöma bokföring och dess inverkan på deklarationen. En bidragande orsak till att principen icke godkännes av taxeringsnämnderna torde dessutom vara, att i de olika enklare deklarationshandböcker, som stå till buds och som oftast användas av taxeringsnämnderna, principen som regel icke finnes omnämnd. Att så icke skett, torde i sin tur få tillskrivas, att principen icke kommit till uttryck i lagtexten eller i anvisningarna och härigenom undgått författarnas uppmärksamhet.

Ur olika synpunkter måste det anses beklagligt, att jordbrukarnas önskan att få deklarerera och taxeras efter bokföringsmässiga grunder icke i görligaste mån underlättas och stimuleras. Särskilt torde kunna framhållas, att en materiellt mera riktig taxering på detta sätt kan erhållas till gagn för såväl det allmänna som de skattskyldiga. Jämväl för jordbrukarna såsom näringsidkare skulle rätt att bli taxerade efter bokföringsmässiga grunder vara betydelsefull, då genom bokföringen bättre översikt över jordbrukets ekonomi kan erhållas. Det är emellertid givet, att, om bokföringen icke får läggas till grund för taxeringen, intresset för denna väsentligt minskas.

Det enda sätt, som säkerställer, att taxeringsnämnderna mera allmänt godtaga rätt för jordbrukarna att bli taxerade efter bokföringsmässiga grunder, torde vara, att denna rätt kommer till direkt uttryck i lagtexten eller i anvisningarna. Först på detta sätt kan det förväntas, att principen blir allmänt känd och respekterad.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen ville för sin del antaga sådan ändring av kommunalskattelagen, att rätten för jordbrukare att taxeras efter bokföringsmässiga grunder kommer till direkt uttryck i lagen eller i anvisningarna.

Tillika anhålles, att vederbörande utskott ville vid ett tillstyrkande av ovanstående hemställan förelägga förslag till de härför erforderliga ändringarna i kommunalskattelagen resp. i anvisningarna till lagen.

Stockholm den 20 januari 1941.

Lennart Bondeson.

Rudolf Anderberg.

Ivar Persson.
